

NEDJELJNA ČITANJA

Iz 62,1-5; Ps 96,1-3.7-8a.9-10ac; 1Kor 12,4-11; Iv 2,1-12

Prije stotinjak godina proučavatelji Svetoga pisma počeli su se zanimati za „povijesnog Isusa“. Naime, evanđelja opisuju Isusov život pod vidom našega spasenja, tj. opisuju one događaje koji su važni za naše spasenje, a nisu običan životopis. I stvarno: bilo bi zanimljivo znati neke obične stvari o Isusu? Što je volio jesti? Je li kao dijete bio šutljiv ili razgovorljiv? Je li imao smisla za glazbu? Je li kao dijete bio omiljen među svojim vršnjacima? Evo, u evanđelju 2. Nedjelje kroz godinu (Iv 2, 1-12) kao da možemo više vidjeti Isusa – barem na trenutak – u „običnijoj“ ulozi. Isus odlazi na svadbu i veseli se s uzvanicima. Htjeli bismo to otajstvo našega spasenja pravo čuti i prihvatiti da bismo ga onda mogli dostojni. Današnji se evanđeoski odlomak zaključuje riječima: Tako, u Kani Galilejskoj, učini Isus prvo znamenje i objavi svoju slavu te povjerovaše u njega njegovi učenici. Važno je to zapaziti. Početak Isusova javnog djelovanja vezan je uz jednu veselu svadbu, uz jelo i piće, uz pjesmu i ples, a zapravo uz puno Isusove ljubavi, dobrote i ljudske susretljivosti. Prvo Isusovo čudo bilo je na svadbi. Bilo je to „luksuzno“ čudo. Što iz toga možemo vidjeti? Prvo, kako već spomenusmo, blagoslovljen je svaki Božji dar koji sa zahvalnošću uzimamo, kao što je ovo svadbeno veselje. Drugo, Isus posvećuje ženidbu i potvrđuje onaj prvi blagoslov izrečen nad prvim ljudima. U Starom zavjetu je dosta česta slika svadbe i ljubavi muža i žene (zaručnika i zaručnice) kojima se želi pokazati kako Bog ljubi svoj narod. Konačno, euharistiju nazivamo „svadbenom gozбом Jaganjčevom“. Temelj, dakle, Božjeg blagoslova nad čovjekom jest bračna i obiteljska zajednica. Zato smo mi kao kršćani pozvani čuvati svetost i naših brakova i naše obitelji. Pozvani smo sve činiti da naše obitelji budu temeljem Crkve i društva, pa ako hoćemo, i temeljem duhovne obnove našega naroda i cijeloga svijeta.